

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

eller Tal, men i Realiteten har de efter min Mening en ikke ubetydelig Vægt. Jeg sigter herved navnlig til den Ændring, hvorved Købstadkommunerne fik forhøjet deres Andel af Motorafgifterne med 0,5 pCt., samtidig med at de gennem Ændringen i Vejlovens § 5 i Virkeligheden opnaaede en yderligere Forhøjelse af Motorafgifterne paa ca. 0,4 pCt., altsaa en reel Forhøjelse paa 0,9 pCt., der i Forhold til en Indkomst af Motorafgifterne paa 50 Mill. Kr. dog betyder en aarlig Forøgelse af Købstædernes direkte Andel i Motorafgifterne paa ca. 350 000 Kr.

Det ærede Medlem ønskede foruden det allerede foreliggende Kortmateriale, at der skulde udarbejdes en egentlig Fortegnelse over de vigtigste offentlige Veje og Gader. Bortset fra, at Udarbejdelsen af en saadan Fortegnelse vil tage lang Tid, saafremt den skal have større Værdi end Kortmaterialet, idet der i saa Fald skal føres Forhandlinger med alle de paagældende Kommuner, tror jeg ikke, at Rigsdagen vilde have nær saa megen Fornøjelse af en saadan Fortegnelse som af det nu forelagte Kortmateriale, idet Kortmaterialet jo giver væsentlig bedre Overblik over Forholdene end en Fortegnelse. Jeg understreger her, at Kortmaterialet kun er et Forslag til Omklassificeringen. Den endelige Omklassificering maa efter min Mening foretages efter Lovens Vedtagelse paa Grundlag af Kortmaterialet og i Forhandling med Kommunerne. Skulde der opstaa Uenighed herom, har Vejnævnet ifølge § 8 i Vejlovsforslaget den endelige Afgørelse.

Jeg er villig til i Udvalget at forhandle om en nærmere Ordning vedrørende hele Københavns Stilling i Forhold til Vejlovs-komplekset, idet der for Københavns Vedkommende maaske gør sig særlige Forhold gældende. I øvrigt forekommer det mig ikke, at Forslaget kan træde Hovedstadens Interesser for nær, idet Lovforslaget kun hjemler en vis Approbationsmyndighed for Ministeren for offentlige Arbejder med Hensyn til de ydre Strækninger af Københavns vigtigste Indfaldsveje.

Det ærede Medlem har fastholdt Mindretallets Standpunkt om at henlægge Administrationen af Strækninger af Hovedlandeveje og Landeveje af 1ste og 2den Klasse, der er beliggende inden for bymæssigt bebyggede Dele af Landkommuner, f. Eks. i Gentofte, Lyngby-Taarbæk og Søllerød Kommuner, og som i Henseende til Udstyr og Indretning samt Betydning

ogsaa for den lokale Færdsel maa sidestilles med tilsvarende Gadestrækninger i Købstæder, under vedkommende Sogneraads Administration, for saa vidt disse efter Vejdepartementets Skøn raader over den dertil fornødne kvalificerede tekniske Medhjælp. Jeg tror ikke, man skal komme ind paa en saadan Ordning. For det første vil det være forbundet med Vanskeligheder at afgøre, hvad der inden for en Landkommune skal henregnes til et bymæssigt bebygget Omraade, ligesom der kan opstaa Ubehageligheder ved at skulle afgøre, hvilke af saadanne Kommuner der er i Besiddelse af den fornødne kvalificerede tekniske Medhjælp, idet en Kommune med Rette vil kunne føle sig forurettet, hvis man ikke mener, at dens tekniske Apparat er af den fornødne Kvalitet. Det ærede Medlem nævnte 3 af Københavns Omegnskommuner, men Kravet vil i saa Fald sikkert komme fra mange andre af Omegnskommunerne ved København, Aarhus, Odense og Aalborg. De af det ærede Medlem nævnte Eksempler viser efter min Mening, at der her er Tale om et Forhold, der rettelig hører hjemme under Hovedstadskommissionens Arbejde, og som kan tages op i det Forslag, som om kort Tid formentlig vil blive forelagt Rigsdagen.

Om § 12 vedrørende Erstatningerne ved en Vejs Overgang til en anden Kommunes Administration er jeg naturligvis villig til at forhandle nærmere i Udvalget.

Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger om Beføjelserne for Ministeren i §§ 15—18 vil jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har fremhævet. Det væsentligste i disse Paragraffer er i Virkeligheden kun en Lovfæstelse af den hidtil bestaaende Praksis, idet der dog er aabnet Adgang til, at man kan faa visse Urimeligheder fjernet, som har bestaaet under den nuværende Lovgivning. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen nævnte det Eksempel, at et enkelt Amtsraad kunde sætte sig imod en Vejs Genneførelse, skønt langt den største Del af Vejen maaske var beliggende paa Nabokommunernes Omraade, og skønt disse Kommuner var stærkt interesserede i Vejen. I saadanne Tilfælde vil de fleste vist give mig Ret i, at det vil være ganske rimeligt, at der tillægges Ministeren en Beføjelse til under en eller anden Form at paalægge det modvillige Amtsraad at udføre Vejen, idet det jo herved hele Tiden er en Forudsætning, at der maa være skellig Grund til at anlægge den paagældende Vejforbindelse. Med Hen-